

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Овај свет, браћо и сестре, у време доласка Господа Христа, а и после њега до дана данашњега, личи на једну велику болницу у којој постоје многи болесници од разних болести, а Господ је дошао у ту болницу, као чувени Лекар, Специјалиста, који лечи од сваке болести. Као у једној болници што би се болесници обрадовали појави једног таквог Лекара, који би их могао исцелити од њихових болести, тако су и људи који су Га препознали са радошћу су Га примили и кренули за Њим.

Одазвавши се на Његове речи, „Сви који сте уморни и натоварени, приђите и ја ћу вас одморити.“ И многи су прилазили, и многи су налазили утеху код Њега, многи су нашли олакшање својих невоља, својих болести, својих тегоба и душевних и телесних, али било је и оних који су тога Лекара презирали, који су Му стављали примедбе, који су Му приговарали зашто лечи у суботу, кад је то дан када се ништа не ради по јеврејском закону, а Господ је дошао да управо испуни сав закон, да покаже људима, да је субота човека ради, а не човек суботе ради, као што је на једном месту и рекао.

Тако и данашње свето Јеванђеље описује један догађај у синагоги јерусалимској, где је Господ једне суботе дошао да поучи народ. Ту беше једна жена, згрчена, а ви знате шта то значи, што кажу „саставила зубе и колена“, не један месец, не једну годину - осамнаест пуних година је провела тако згрчена. Она се ту нашла, није она дошла да тражи лека, није се ни надала томе, али Господ видећи је, стави руку своју на њу и исцели је, и она се усправи и стајаше нормално, а старешине јеврејске који су увек пратили

Господа Христа, да би Га у нечему уловили, да је нешто погрешно, да би Га могли окривити и осудити. Кад видеше шта Господ учини, да исцели ову жену у суботу, што је по њима био смртни грех, они се обратише народу као учитељи народни поред врховног Учитеља Господа Христа и рекоше му, шест дана је у недељи када можете долазити да се лечите, а не у дан суботни. Господ, искористи прилику да их покаже пред народом ко су и какви су, да их укори за њихово лицемерство, за њихову завист, па им рече, лицемери, да ли ви не дрешите у дан суботни свога вола или магарца и водите да га напојите, па то не сматрате за грех, а ову кћер Авраамову, коју ђаво свеза осамнаест година, зар није требало излечити и разрешити и у дан суботни?

- Посрамише се они, а народ се радовао таквом наступу, таквом обрту ситуације и слављаху Бога који чини преславна и прадивна дела.

Жена је била згрчена телом, а јеврајске старешине биле су згрчене душом, њу је ђаво свезао телесно, а њих је ђаво везао духовно, њихова душа је била у кврзи, згрчена од грехова многих. И сви, који у гресима живе, они духовно личе на ову згрчену жену, али Господ је дошао да излечи не само њу једну, не само њу да разреши од окова сатанских којима је везао осамнаест година, него све оне који му приђу, који Му се обрете, који Му се моле и који верују у њега. Јер рече Господ, „све је могуће ономе који верује.“

Вера је та сила чудесна, Божанска и небеска која нас везује за Небо, која нас везује са Богом, кроз коју добијамо благодат Божију

и милост Божију у свим нашим невољама, страдањима, мукама, било телесним, било душевним, било свенародним.

И наш народ много је страдао у својој историји, будимо искрени, много је и грешио. И данас... и данас, наш народ у већини случајева, иако се називамо православним хришћанима, иако славимо своју славу, питање је колико је наша вера јака, искрена и права. Постоје многе вере, али једна је спасоносна, вера Православна, вера коју је Господ донео, оставио својим светим апостолима, а преко њих, њиховим наследницима до дана данашњега.

Данас се свашта проповеда у име Христово: и екуменизам, и папизам, и глобализам, чак и комунизам, али то су људске науке које не воде спасењу, које воде у пропаст и душе и тела и народа. Тако да је Господ, сваку прилику користио да народу помогне, али и да народ поучи, да му покаже прави пут којим треба ићи, да бисмо живећи у овом свету припремили себе за достојне грађане Царства небескога, тамо где нема болести, ни жалости, ни уздисања, него где је живот вечни и блаженство вечно.

Постоји вечност и она друга, вечност у мукама у паклу огњеном, припремљено ђаволу и анђелима његовим, али и људима који се определе да уместо воље Божије, врше вољу ђаволску. На нама је браћо и сестре да се на време определимо, да на време приђемо Господу Христу, томе чудесном Лекару душа и тела, да Му припаднемо и да Га замолимо да и нас исцели од наших болести као ову згрчену жену, да бисмо се живећи по Његовим заповестима кајали за грехе своје, да бисмо чинили добра дела и да бисмо се када пођемо одавде нашли у Царству Његовоме где

сви праведници блаженствују, да тамо са свима светима и ми славимо Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векове и сву вечност.

Амин.